

C-601/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. november 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal d'arrondissement (Luxembourg)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. október 13.

Felperes:

SOVIM SA

Alperes:

Luxembourg Business Registers

A loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (a tényleges tulajdonosok nyilvántartásának (a továbbiakban: RBE) bevezetéséről szóló, 2019. január 13-i törvény) 7. cikkének (3) bekezdése és 15. cikkének (5) bekezdése alapján hozott 2020TALCH02/01568. sz. kereskedelmi tárgyú végzés

[omissis]

Az alábbi felek között folyamatban lévő eljárásban [omissis]:

SOVIM SA részvénytársaság (székhelye: L-2449, Luxembourg, Luxembourg),
[omissis];

felperes [omissis]

kontra

LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS gazdasági egyesülés, rövidített neve
LBR (székhelye: L-1468 Luxembourg, Luxembourg) [omissis]

alperes [omissis]

[omissis]

A felek meghatalmazott képviselőinek a 2020. október 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően [omissis]

Ezen a napon tartott nyilvános tárgyaláson meghozta **[eredeti 2. o.]**

a következő **v é g z é s t** :

Tényállás

A Registre des bénéficiaires effectifs (tényleges tulajdonosok nyilvántartása, a továbbiakban: RBE) részére küldött 2019. augusztus 12-i levelével a SOVIM SA részvénytársaság kérelmet nyújtott be a tényleges tulajdonosára vonatkozó információkhoz való hozzáférés korlátozása iránt, a tényleges tulajdonosok nyilvántartásának bevezetéséről szóló, 2019. január 1[3]-i törvény (a továbbiakban: Törvény) 15. cikke alapján.

A 2020. február 6-i ajánlott levélben az RBE ügyvezetője, a LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER gazdasági egyesülés (a továbbiakban: LBR) elutasította a kérelmet.

[omissis]

A felek kérelmei és az általuk hivatkozott jogalapok

A **SOVIM** elsődlegesen annak megállapítását kéri, hogy a Törvény 12. és/vagy 15. cikke sérti a magán- és családi élet tisztelgésben tartásához, az adatok védelméhez és/vagy a hatékony jogorvoslathoz való jogot, ebből következően a bíróság mellőzze e rendelkezések alkalmazását, és mondja ki, hogy a SOVIM által a Törvény 3. cikkének végrehajtása keretében szolgáltatott információkhoz az RBE nyilvánosan nem férhet hozzá.

Másodlagosan azt kéri a bíróságtól, hogy előzetes döntéshozatal céljából terjessze az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) elé [omissis] a rendelkező részben foglalt kérdéseket.

Harmadlagosan annak megállapítását kéri, hogy a jelen esetben a Törvény 15. cikke első albekezdésének értelmében vett aránytalan kockázat áll fenn, és ebből következően kötelezze az LBR-t a Törvény 3. cikkében foglalt információkhoz való hozzáférés korlátozására, és rendelje el a meghozandó ítéletnek a SOVIM - LBR birtokában lévő - iratai között történő elhelyezését.

Kérelme alátámasztására a SOVIM kifejti, hogy a tényleges tulajdonosának személyazonosságához és az RBE részére átadott személyes adataihoz történő nyilvános hozzáférés engedélyezése sértené az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (kihirdette az 1993. évi XXXI. törvény) 8. cikke, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikke és az alkotmány 11. cikkének (3) bekezdése által előírt magán- és családi élet védelméhez való jogát.

A SOVIM rámutat arra, hogy az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 141., 73. o.; a továbbiakban: 2015/849 irányelv) - amelynek alapján a Törvényt a luxemburgi jogban elfogadták - célja a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás [eredeti 3. o.] céljára használt társaságok tényleges tulajdonosainak azonosítása, valamint a kereskedelmi kapcsolatok biztonsága és a piacba vetett bizalom.

Márpedig nem lehet megállapítani, hogy az RBE-ben szereplő adatokhoz való - a hozzáférés minimális ellenőrzése nélküli - nyilvános hozzáférés hogyan tenné lehetővé e célok elérését. Ellenkezőleg, a tényleges tulajdonosok magánéletébe történő súlyos és aránytalan beavatkozásról van szó, ami összeférhetetlen a fent hivatkozott rendelkezésekkel.

A SOVIM továbbá úgy véli, hogy az RBE-hez való nyilvános hozzáférés sértené az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikkét, amelynek ugyanaz a tartalma és a terjedelme, mint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkének. Az RBE nyilvánosságra hozatala további fölösleges beavatkozás lenne, mivel nem tenné hatékonyabbá a pénzmosás elleni küzdelmet, csak ha a hozzáférést a hatóságokra korlátoznák.

[omissis] [nemzeti alkotmányjogi megfontolások]

A SOVIM továbbá kifejti, hogy az RBE-ben szereplő személyes adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétele sértené a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) kimondott bizonyos alapelveket.

Így sérül az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában kimondott adattakarékosság elve, nem csupán a hozzáférhető adatok terjedelmét illetően, hanem a nyilvánosságnak ezen adatokhoz való hozzáférését magát illetően is, különösen, hogy e hozzáférés nem szükséges a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljának eléréséhez.

Az RBE adataihoz való, nyilvános hozzáférés ellentétes az általános adatvédelmi rendelet 25. cikkével, amely megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtását írja elő annak biztosítására, hogy alapértelmezés szerint kizárólag olyan személyes adatok kezelésére kerüljön sor, amelyek az adott konkrét adatkezelési cél szempontjából szükségesek.

A SOVIM továbbá úgy véli, hogy az RBE-hez való nyilvános hozzáférés sérti az általános adatvédelmi rendelet 14-22. cikkét.

Azt rója fel a luxembourgi jogalkotónak, hogy nem vezetett be biztonsági intézkedéseket az RBE információihoz hozzáférést kérő valamennyi személy személyazonosságának megismerése érdekében, különösen - a nyilvántartott adatokhoz való hozzáférés céljából - az RBE honlapján történő regisztráció révén. A SOVIM véleménye szerint továbbá az a tény, hogy az RBE adatainak megismeréséhez nem írták elő a jogszerű érdek igazolását, ellentétes az európai jogalkotó szándékával.

A SOVIM azt állítja, hogy sérül az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában kimondott adattakarékosság elve, mivel nem biztosítható, hogy az RBE-ben szereplő, nyilvánosság által megismerhető adatokat meghatározott, kifejezett és jogszerű célból használják. **[eredeti 4. o.]**

A SOVIM továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikkére hivatkozik, amelyet sért a tényleges tulajdonosok személyes adataihoz való, nyilvánosság általi szabad hozzáférés.

A SOVIM végül felveti az emberi jogok európai egyezménye 6. cikke (1) bekezdése tiszteletben tartásának kérdését, amely rendelkezés a hatékony jogorvoslathoz való jogot biztosít észszerű határidőn belül, ugyanakkor egyrészt az LBR számára határozatlan idő áll rendelkezésre a hozzáférés korlátozása iránti kérelemre vonatkozó határozatának meghozatalára, másrészt az LBR határozata elleni jogorvoslatot az elutasító határozatról történő értesítéstől számított 15 napos jogvesztő határidőn belül kell benyújtani.

Ugyanezt a jogot egyebekben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke is biztosítja.

Az ügy érdemét illetően a SOVIM úgy véli, hogy a tényleges tulajdonosa aránytalan, konkrét, valós és azonnali kockázatnak van kitéve, mivel fennáll a veszély, hogy az afrikai kontinensen utazó vagy ott tartózkodó tényleges tulajdonost és családját elrabolják, különösen Kelet-Afrikában, ahol folyamatosan emelkedik a jómódú személyek ellen terrorista csoportok által váltságdíj fejében elkövetett emberrablások száma.

Ennélfogva helyt kell adni a hozzáférés korlátozása iránti kérelemnek.

A 2020. október 13-i tárgyaláson a SOVIM - az ügy bármilyen egyéb előrehaladása előtt - azt kéri a bíróságtól, hogy előzetes döntéshozatal céljából terjesszen bizonyos kérdéseket a Bíróság elé.

[omissis]

Az **LBR**, mint az RBE ügyvezetője az ügy érdekében nem foglalt állást, és a SOVIM által javasolt előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel kapcsolatban a bíróság körültekintésére hagyatkozik.

Értékelés

A Törvény 15. cikkének (1) bekezdése értelmében *„valamely bejegyzett jogalany vagy tényleges tulajdonos eseti alapon, és az alábbi kivételes körülmények között az ügyvezetőhöz címzett, megfelelően indokolt kérelem alapján kérheti, hogy a 3. cikkben említett információkat kizárólag a nemzeti hatóságok, a hitel- és pénzügyi intézmények, valamint a hivatalos személyként eljáró végrehajtók és közjegyzők számára tegyék hozzáférhetővé, amennyiben ez a hozzáférés a tényleges tulajdonost aránytalan kockázatnak, a csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen.”*

E cikk alapján az LBR-nek, és elutasító határozat elleni jogorvoslat esetén a kerületi bíróság kereskedelmi tanácsa elnökének eseti alapon - ennél fogva a szubjektív elemeket figyelembe véve - kell elemeznie az RBE-hez való hozzáférés korlátozását igazoló kivételes körülmények fennállását. **[eredeti 5. o.]**

Meg kell állapítani, hogy a 2020. január 24-i végzést követően [omissis] [a] kerületi bíróság [omissis] már több kérdést terjesztett előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé egy azonos célból benyújtott ügy keretében, amely a törvény összefüggésében a „kivételes körülmények” „kockázat” és „aránytalan” fogalmak értelmezésére vonatkozik, a következők szerint:

[omissis]

[omissis] **[eredeti 6. o.]** [omissis]

[omissis]

[omissis] **[eredeti 7. o.]** [omissis]

[a C-37/20. sz. ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések]

A jelen ügyben a SOVIM által javasolt előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések más problémákat is felvetnek.

A Törvény 3. cikke értelmében „*a bejegyzett jogalanyok tényleges tulajdonosaira vonatkozó alábbi információkat a Tényleges Tulajdonosok Nyilvántartásába kell bejegyezni és tárolni:*

1. név;

2. utónév/utónevek,

3. állampolgárság(ok);

4. a születés napja;

5. a születés hónapja;

6. születési év;

7. születési hely;

8. a tartózkodási hely szerinti ország;

9. pontos lakóhely vagy hivatali cím, a következők feltüntetésével:

a) a Luxemburgi Nagyhercegségben található cím esetén: a természetes személyek országos nyilvántartásában szereplő szokásos tartózkodási hely, a helységek országos nyilvántartásában szereplő helység, utca és házszám, amint azt a loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie, ainsi que le code postal (a telekkönyvi és helyrajzi igazgatás átszervezéséről szóló, 2002. július 25-i módosított törvény) 2. cikkének g) pontja előírja;

b) külföldi cím esetén: a külföldi helység, utca, házszám, irányítószám és az ország;

10. a természetes személyek országos nyilvántartásába bejegyzett személyek esetén: a loi modifiée du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques (a természetes személyek azonosításáról szóló, 2013. június 19-i módosított törvény) által előírt azonosító szám;

11. a természetes személyek országos nyilvántartásába be nem jegyzett, belföldi lakóhellyel nem rendelkező személyek esetén: külföldi azonosító szám;

12. a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege;

13. a tényleges tulajdonosi érdekeltség mértéke.”

A Törvény 11. cikkének megfelelően a nemzeti hatóságok a feladatkörükben eljárva valamennyi fenti információhoz hozzáférnek, míg **[eredeti 8. o.]** a 12. cikk értelmében a 3. cikk (1) bekezdésének 1-8., 12. és 13. pontjában foglalt információk mindenki számára nyilvánosak.

Az emberi jogok európai egyezményének a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogra vonatkozó 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. Mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

Egyébiránt az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikke akként rendelkezik, hogy *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák”*.

A Charta 52. cikke értelmében:

„(1) Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásokra csak abban az esetben kerülhet sor, ha az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságjogainak védelmét szolgálja.

(2) A Charta által elismert, a Szerződések egyes rendelkezéseiben szabályozott jogok csak az ott meghatározott feltételek és korlátozások mellett gyakorolhatók.

(3) Amennyiben e Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek. Ez a rendelkezés nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.”

Ennélfogva felmerül a kérdés, hogy az RBE-ben szereplő bizonyos adatokhoz való nyilvánosság általi hozzáférés összeegyeztethető-e a fenti rendelkezésekkel, különösen a Chartával, ezért előzetes döntéshozatal céljából a jelen végzés rendelkező részében megfogalmazott kérdésekkel a Bírósághoz kell fordulni.

Az általános adatvédelmi rendeletnek a személyes adatok kezelésére vonatkozó elveket szabályozó 5. cikke a következőképpen szól:

„(1) A személyes adatok:

a) kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni [eredeti 9. o.] (jogszerűség tisztességes eljárás és átláthatóság);

- b) *gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon; a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés (»célhoz kötöttség«);*
- c) *az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk (»adattakarékosság«);*
- d) *pontosak és szükség esetén naprakészek kell, hogy legyenek; minden észszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az adatkezelés céljai szempontjából pontatlan személyes adatokat haladéktalanul töröljék vagy helyesbítsék (»pontosság«);*
- e) *tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljából szükséges ideig teszi lehetővé; a személyes adatok ennél hosszabb ideig történő tárolására csak annyiban kerülhet sor, amennyiben a személyes adatok kezelésére a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból kerül majd sor, az e rendeletben az érintett jogainak és szabadságainak védelme érdekében előírt megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtására is figyelemmel (»korlátozott tárolhatóság«);*
- f) *kezelését oly módon kell végezni, hogy megfelelő technikai vagy szervezési intézkedések alkalmazásával biztosítva legyen a személyes adatok megfelelő biztonsága, az adatok jogosulatlan vagy jogellenes kezelésével, véletlen elvesztésével, megsemmisítésével vagy károsodásával szembeni védelmet is ideértve (»integritás és bizalmas jelleg«);*

(2) Az adatkezelő felelős az (1) bekezdésnek való megfelelésért, továbbá képesnek kell lennie e megfelelés igazolására (»elszámoltathatóság«).”

E szöveg értelmezése jogszerűen veti fel a kérdést, hogy az RBE-ben szereplő adatokhoz a nyilvánosság általi hozzáférés lehetővé teszi-e e rendelkezések betartását.

Következésképpen a Bírósághoz kell fordulni a jelen végzés rendelkező részében megfogalmazott előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel.
[eredeti 10. o.]

A SOVIM továbbá a Törvény 15. cikkének a hatékony bírósági jogorvoslat követelményének előírásával való összeegyeztethetőségéről vet fel kérdést, mivel az előírt 15 napos határidő rendkívül rövid, ennél fogva sérti az emberi jogok európai egyezményének 6. cikkét.

A Törvény 15. cikke akként rendelkezik, hogy „(2) Az ügyvezető átmenetileg, a kérelem beérkezésétől a határozataról történő értesítésig, és a kérelem elutasítása esetén további tizenöt napig a nemzeti hatóságokra korlátozza a 3. cikkben előírt információkhoz való hozzáférést. Az elutasító határozat elleni jogorvoslat esetén az információkhoz való hozzáférés korlátozását az elutasító határozat jogerőre emelkedéséig fenn kell tartani. [...]

(4) Az információkhoz való hozzáférés korlátozását javasló véleményt és a vonatkozó határozat keltét az ügyvezető köteles a Tényleges Tulajdonosok Nyilvántartásában közzétenni.

(5) Bármely érdekelt, aki az ügyvezetőnek a (2) vagy (3) bekezdés alapján hozott határozatát vitatni kívánja, a 7. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően jogorvoslatot nyújthat be e határozat ellen, a (4) bekezdésben említett vélemény közzétételétől számított 15 napon belül.”

Ebből következik, hogy a jogorvoslat benyújtására nyitva álló határidő a vélemény közzétételétől kezdődik, és nem a határozatnak a tényleges tulajdonossal való közlésétől.

Egyébiránt nem nyert megállapítást, hogy a jogorvoslat benyújtására nyitva álló, más módon alkalmazandó 15 napos határidőt miért kell az emberi jogok európai egyezményének 6. cikke szempontjából elégtelennek tekinteni,

Ezzel kapcsolatban tehát nem kell előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszteni a Bíróság elé.

A fenti indokok alapján:

[omissis] [A] tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (luxemburgi kerületi bíróság, Luxembourg) kontradiktórius eljárásban,

[omissis]

az eljárást **felfüggeszti** és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. kérdés:

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 30. cikke (5) bekezdésének első albekezdését módosító (EU) 2018/843 irányelv 1. cikke (15) bekezdésének c) pontja, amennyiben előírja a tagállamok számára **[eredeti 11. o.]**, hogy minden esetben tegyék hozzáférhetővé a lakosság bármely tagja számára - jogszerű érdek igazolása nélkül - a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat, érvényes-e

a) az emberi jogok európai egyezményének 8. cikkével összhangban értelmezett Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikke által biztosított magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog fényében, figyelemmel a 2018/843 irányelv (30) és (31) preambulumbekzdésében kimondott célokra, különösen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre; és

b) a Charta 8. cikke által biztosított személyes adatok védelméhez való jog fényében, amennyiben az különösen a személyes adatok jogszerű, tisztességes, az érintett számára átlátható kezelésének, az adatgyűjtés és adatkezelés célhoz kötöttségének és az adattakarékosság biztosítására irányul?

2. kérdés:

1. A 2018/843 irányelv 1. cikke (15) bekezdésének g) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e pont által hivatkozott kivételes körülmények, amelyek között a tagállamok részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben a nyilvánosság számára biztosított hozzáférés a tényleges tulajdonost aránytalan kockázatnak, a csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, csak akkor állapíthatók meg, ha bizonyítást nyer a csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan, kivételes, ténylegesen a tényleges tulajdonos személyére vonatkozó, konkrét, valós és azonnali kockázatának fennállását?

2. Igenlő válasz esetén az így értelmezett 2018/843 irányelv 1. cikke (15) bekezdésének g) pontja érvényes-e a Charta) 7. cikke által biztosított magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog és a Charta 8. cikke által biztosított személyes adatok védelméhez való jog fényében?

3. kérdés:

(1) A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 5. cikke (1) bekezdésének a) pontját, amely előírja, hogy az adatok kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni, úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy

a) valamely tényleges tulajdonosnak a 2018/843 irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott, a tényleges tulajdonosok nyilvántartásába bejegyzett személyes adatai a nyilvánosság számára bármilyen ellenőrzés és igazolás nélkül hozzáférhetőek legyenek, és anélkül, hogy az érintett személy (tényleges tulajdonos) tudomást szerezhetne arról, hogy ki fér hozzá a rá vonatkozó személyes adatokhoz; sem az, **[eredeti 12. o.]**

b) hogy a tényleges tulajdonosok ilyen nyilvántartását kezelő felelős személy korlátlan alkalommal és meghatározatlan személy számára hozzáférést ad a tényleges tulajdonosok személyes adataihoz?

(2) Az általános adatvédelmi rendeletnek a célhoz kötöttséget előíró 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy valamely tényleges tulajdonosnak a 2018/843 irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott, tényleges tulajdonosok nyilvántartásába bejegyzett személyes adatai a nyilvánosság számára hozzáférhetők anélkül, hogy ezen adatok kezeléséért felelős személy biztosítani tudná, hogy az említett adatokat kizárólag az adatgyűjtés céljára használják, vagyis lényegében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre, amely cél betartatásáért nem a nyilvánosság a felelős szerv?

(3) Az általános adatvédelmi rendeletnek az adattakarékosságot előíró 5. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy a 2018/843 irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott, tényleges tulajdonosok nyilvántartása révén a nyilvánosság hozzáfér a tényleges tulajdonos nevén, születési évén és hónapján, állampolgárságán, lakóhelye szerinti országon, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltségének jellegén és mértékén kívül a születési dátumához és születési helyéhez is?

(4) Az általános adatvédelmi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének f) pontjával, amely előírja, hogy az adatok kezelését oly módon kell végezni, hogy biztosítva legyen a személyes adatok megfelelő biztonsága, az adatok jogosulatlan vagy jogellenes kezelésével szembeni védelmet is ideértve, biztosítva így ezen adatok integritását és bizalmas jellegét -, nem ellentétes-e, hogy a tényleges tulajdonosoknak a 2018/84[3] irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott, tényleges tulajdonosok nyilvántartásában elérhető adataihoz korlátozás és feltételek nélkül, titoktartási kötelezettségvállalás nélkül hozzá lehet férni?

(5) Az általános adatvédelmi rendelet 25. cikkének (2) bekezdését, amely biztosítja az alapértelmezett adatvédelmet, amelynek értelmében többek között a személyes adatok alapértelmezés szerint a természetes személy beavatkozása nélkül nem válhatnak hozzáférhetővé meghatározatlan számú személy számára, úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes

a) hogy a 2018/843 irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott tényleges tulajdonosok nyilvántartása nem írja elő az említett nyilvántartás honlapján történő regisztrációt a nyilvánosság azon tagjai számára, akik valamely tényleges tulajdonos személyes adataiba betekintenek; sem az,

b) hogy valamely tényleges tulajdonosnak a tényleges tulajdonosok nyilvántartásába bejegyzett személyes adataiba való betekintésről nem tájékoztatják az említett tényleges tulajdonost; sem az,

c) hogy a szóban forgó személyes adatok terjedelmét és hozzáférhetőségét illetően nem alkalmaznak semmilyen korlátozást az adatok kezelésének célja szempontjából? [eredeti 13. o.]

(6) Az általános adatvédelmi rendelet 44-50. cikkét, amelyek szigorú feltételektől teszik függővé a személyes adatoknak harmadik ország felé történő továbbítását, úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, hogy valamely tényleges tulajdonosnak a 2018/84[3] irányelv 1. cikkének (15) bekezdésével módosított 2015/849 irányelv 30. cikkének megfelelően létrehozott, tényleges tulajdonosok nyilvántartásába bejegyzett ilyen adatai bármikor hozzáférhetők a nyilvánosság számára, jogszerű érdek igazolása nélkül és e nyilvánosság földrajzi helyének korlátozása nélkül?

[omissis]